

Yeni ve Sinsi Bir Barış Süreci mi Hazırlanmaktaydı?

DOĞRULAR ACIDIR, AMA SORUNLARIN İLACIDIR!

□□□□

'Akil İnsanlar' Oslo'da neden bir araya toplanmıştı?

Sözde çözüm sürecinde AKP hükümeti tarafından ortaya çıkarılan “Akil İnsanlar”, 25.11.2018 tarihinde Oslo'da tekrar bir araya gelmişlerdi. Oslo'daki dikkat çeken görüşme *"Yeni bir çözüm süreci mi başlıyor?"* sorularını akıllara getirmişti.

Yaklaşık 800 şehit verdiğimiz geçmişteki sözde çözüm sürecinde, AKP hükümeti tarafından güya bu girişime destek vermek üzere atanan, yedi bölgeden toplam 63 kişiden oluşan sözde Akil İnsanların, Norveç'in Oslo şehrinde tekrar bir araya gelmesi neyin nesiydi? Bu heyetin 2009'da, sözde çözüm sürecinin temellerinin atıldığı Oslo'da bir araya gelmesi dikkat çekerken, akıllara *"Yeni bir çözüm süreci mi başlıyor?"* sorusu gündeme gelmişti. Öte yandan, peşmerge başı Mesut Barzani'ye yakın Rudaw'ın muhabiri Ayser Çınar'ın, görüşmeden bir fotoğrafla yaptığı paylaşımında *"Yeni bir süreç mümkün mü peki?"* ifadelerini kullanması “acaba?”ları derinleştirmişti. Bu ilginç ve endişe verici gelişmeyi gündeme taşıyanlara Sn. Devlet Bahçeli'nin çok sert çıkışları da dikkatleri çekmişti. Ancak bundan birkaç gün sonra Meclis'te 2019 yılı için bütçe görüşmeleri gergin başlarken, Genel Kurul'da MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli ile HDP Eş Genel Başkanı Pervin Buldan'ın sohbetine kimse bir mana verememişti. Meclis Genel Kurulu'nda HDP Eş Genel Başkanı Pervin Buldan'ın, MHP sıralarına yönelerek MHP lideri Bahçeli ile kısa süre ayaküstü sohbet etmesi ve Sn. Bahçeli'nin sıcak tebessümleri kafaları karıştırmaya yetmişti. Öte yandan İYİ Parti Genel Başkanı Meral Akşener locadan bütçe konuşmalarını takip etmiş ve bu ilginç münasebete birtakım yorumlar getirmişti.

Hatırlayınız, o malum ve mel'un "Barış Süreci" öncesi şu adımlar atılmıştı!

Başbakan Recep T. Erdoğan'ın 2006 Ağustos ayında Diyarbakır'a yaptığı ziyaretin ardından; devletin zirvesinde, Kürt sorunu ile doğrudan ilgili "radikal" bir öneri, büyük bir gizlilik içinde tartışılmıştı. Bu öneri devlet içinde görüş ayrılıklarına yol açmış, Haftalık Dergisi basına yansımayan bu ilginç tartışmayla ilgili detaylara ulaşmıştı. O dönemde edindiğimiz bilgilere göre bu öneri bizzat Başbakan Recep Tayyip Erdoğan tarafından ortaya atılmıştı. Başbakan, *PKK Lideri Abdullah Öcalan'ın İmralı'dan F tipi bir cezaevine naklinin; Adalet Bakanlığı, Genelkurmay Başkanlığı, Milli İstihbarat Teşkilatı ve Emniyet Genel Müdürlüğü arasında "sessiz sedasız" tartışılmasını* öne
riyordu. Erdoğan, Diyarbakır'da verdiği
ılımlı ve demokratik mesajların altını doldurmak ve Kürt sorununun siyasi yollardan çözümüne yönelik somut bir adım atmak için, Abdullah Öcalan'ın naklinin güvenlik açısından ne gibi sonuçlar doğuracağına değerlendirilmesini
uygun buluyordu. Başbakan'ın önerisi doğrultusunda, Genelkurmay, MİT ve Emniyet yetkilileri Adalet Bakanlığında bir araya gelecek ve Apo'nun İmralı'dan naklini tartışıp bir karara varacaktı. "Öcalan'ın bir başka cezaevine nakli" konusu; İmralı Adası'nda "tecrit" sisteminin uygulandığını ileri süren PKK çevrelerinin, uzun yıllardır çeşitli vesilelerle dile getirdiği bir öneri olmaktaydı. Ancak hem hükümetler hem de Genelkurmay başta olmak üzere, güvenlik bürokrasisi, Apo'nun avukatları ile örgütün bu talebine kulak asmamışlardı.

Başbakan Erdoğan'ın Diyarbakır gezisinin hemen ertesinde verdiği talimat, kimilerine göre "*gereksiz bir tabu*", kimilerine göre ise "*güvenlik açısından bir gereklilik*" olan Apo'nun İmralı'daki varlığının, devletin zirvesinde ilk kez tartışılmasına yol açıyordu. Genelkurmay, güvenlik nedeniyle Öcalan'ın "normal" bir cezaevine naklinden yana görünmüyordu. MİT ve Emniyet'te ise görüş ayrılıkları vardı. Genelkurmay, güvenlik bürokrasisinin Adalet Bakanlığı'nda yapılacak zirvede, ortak bir tavır belirlemesi için Milli İstihbarat Teşkilatı ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nden yetkililerle önceden görüşmeyi uygun buluyordu. Bu nedenle Genelkurmay'dan bir yetkili MİT'i ve Emniyet'i arayıp "*güvenlik nedeniyle Apo'nun İmralı'da kalmasından yana olduklarını*" açıklıyor ve
"Siz de İmralı'da kalması yönünde fikir beyan edin"
telkininde bulunuyordu. Hem MİT, hem de Emniyet bu öneri doğrultusunda Öcalan'ın İmralı Cezaevi'nde kalmasının doğru olacağı yönünde rapor veriyordu. Böylece Başbakan Erdoğan'ın önerisi, güvenlik bürokrasisi "yeşil ışık" yakmadığı için Adalet Bakanlığı'nca rafa kaldırılıyordu.

Başbakan bu konunun niye gizlice tartışılmasını istiyordu?

Devletin güvenlik teşkilatlarının kimi kademelerinde Erdoğan'ın önerisini olumlu karşılayanlar ve Apo'ya “normal mahkûm” muamelesi yapılması için *“İmralı'dan nakil”* fikrine sıcak bakanlar vardı. Ancak öneriyi güvenlik açısından *“sakıncalı”*

ve *“radikal”* bulanlar çoğunlukta idi. Bu nedenle öneri, yine büyük bir sessizlik içinde devletin gündeminden çıkarılmıştı. Başbakan Erdoğan Avrupa Birliği ile uyum ve demokratikleşme kapsamında “Kürt sorununun halli için 2005 yılında radikal söylemlerde bulunmuş, bu söylemler ulusalcı/milliyetçi, AB yanlısı, liberal ya da PKK yandaşı sol kesimlerde çeşitli tepkilere neden olmuştu. Erdoğan, Ağustos 2005'te Diyarbakır'da, *“Kürt sorunu milletin bir parçasının değil, hepsinin sorunudur. Kürt sorunu herkesten önce bu ülkenin Başbakanı olarak benim sorundur”* açıklamasını yapmıştı. Erdoğan'ın “Kürt Sorunu” sözünü telaffuz etmesinin üniter devlet yapısını tehdit ettiğini düşünenler olduğu gibi, *“Sorun demek yetmez, çözüm ortaya koymak lazım”* diyenler de çıkmıştı. Başbakan'ın, Kürtlüğü “alt kimlik”, Türkiyeliliği ise “üst kimlik” olarak tanımlama önerisi de hem olumlu, hem de olumsuz tepkilere yol açmıştı.

Erdoğan, Kürt sorununa çözüm arayışı içinde olduğu işte bu dönemde, Apo'nun İmralı'dan çıkarılıp çıkarılamayacağını tartışılmasını da istiyordu. Ancak bu hassas tartışmanın kamuoyunun bilgisi dışında yapılması gerekiyordu. Bu yüzden konunun gizlilik içinde ele alınması uygun bulunmuştu. Hükümet, nakilde “güvenlik” yönünden bir sakınca olmadığını bildirmesi durumunda, olayın siyasi sorumluluğunu üstlenecek ve Öcalan'ı uygun görülecek bir F tipi cezaevine gönderecekti. Ancak Genelkurmay, MİT ve Emniyet'in vetosu nedeniyle belki de en başta Öcalan'ın hoşuna gidecek bu proje rafa kaldırılmıştı.

MHP lideri Devlet Bahçeli bile *“Öcalan F tipine gönderilsin”* diyordu!

Erdoğan'ın devletin güvenlik kurumlarınca ele alınmasını istediği Öcalan'ın nakli fikri, daha önce PKK yanlısı kesimler tarafından sıkça gündeme taşınmıştı. İlginç olan, aynı önerinin bundan dört yıl önce MHP Lideri Devlet Bahçeli tarafından ortaya atılmasıydı. Bahçeli, Hürriyet Gazetesi'nin haberine göre Mayıs 2002'de, hem de Başbakan Yardımcısı iken *“Öcalan'ın özel koşullarda tutulmasına gerek kalmadığını”* vurgulamış ve F Tipi cezaevine sevk edilmesini uygun bulmuşlardı. Bahçeli'nin bu önerisine MHP Genel

Başkan Yardımcısı Şefkat Çetin de destek çıkmış, ancak Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk; İmralı Adası'nın kendine has koşullarından dolayı seçilmiş bir mekân olduğunu belirterek, bu nakil fikrine karşı çıkmıştı. Hatta Mudanyalı balıkçılar da, Apo cezaevinde yattığı için İmralı çevresinde balık avının yasak olmasından ötürü balıkların sahile vurmasından hoşnut olduklarını açıklamış ve “naklinden yana değiliz” diye karşı çıkmışlardı. 15 Şubat 1999 tarihinde yakalandıktan sonra İmralı Cezaevi'ne konulan Abdullah Öcalan bir hücrede ve sıradan mahkûmlar için lüks denilebilecek koşullarda, ama tam anlamıyla tecrit edilmiş bir halde yaşıyordu.

O süreçte Devlet Bahçeli'ye hem Amerika hem PKK, niye iltifat ediyordu?

O dönemde Wilson'dan MHP'ye sır gibi bir ziyaret yapılmıştı. ABD Büyükelçisi Wilson MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'yi ziyaret etmiş, Bahçeli ile Wilson'un görüşmesi 1 saat 20 dakika sürmüştü. Görüşmeye, MHP Genel Sekreteri Cihan Paçacı ile Genel Başkan Yardımcısı Oktay Vural da katılmıştı. Türkiye ve dünyadaki gelişmelerin tüm detaylarıyla ele alındığı görüşmede, Kuzey Irak konusu da gündeme taşınmıştı. Büyükelçinin ziyareti MHP'de sır gibi saklanırken, görüşmenin içeriği hakkında da hiçbir bilgi sızdırılmamıştı. Wilson ayrıca AKP Genel Merkezi'ni de ziyarette bulunmuşlardı.[1] ABD sefiri Wilson, Ankara'ya atanır atanmaz, MHP lideri Devlet Bahçeli'den de randevu istiyor. Bahçeli ise, şu haberi gönderiyordu:

"Bizim siyasi geleneğimize göre, öncelikle Meclis'te grubu bulunan siyasi partilerin ziyaret edilmesi beklenir."

Bu mesajı alan Wilson, bu öneriyi dikkate alıyor, ziyaretlerini tamamlayıp MHP Genel Merkezi'ne gidiyordu. 70 dakikayı aşan görüşmeden ayrılırken Büyükelçi'nin, "Sayın Genel Başkan, sizinle daha uzun yıllar birlikte çalışacağız" dediği duyuluyordu.[2]

Osman Baydemir: "Bahçeli takdire değer" diyordu

Diyarbakır Belediye Başkanı DEHAP'lı Osman Baydemir, MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin "Sokaklarda ülkücü görmek istemiyorum. Ülkücülerin ellerinde silah değil, bilgisayar olacak" sözlerini 'takdire değer' bulmuştu. Gazetecilerle sohbet toplantısında PKK'yı "savaşan taraf" olarak tanımlayan Baydemir, "PKK 20 yıldır çatışmanın tarafıdır. Kim ki silahtan arınmak istiyorsa, bizim buna zemin hazırlamamız lazım" diyordu. Baydemir, "Siz 'içinde yaşadığımız yüzyıl, ne inkâr etmenin, ne de isyan etmenin dönemidir' dersiniz, bir kucaklaşmayı sağlarsınız, bu insanların ellerinden silahlarını alabilirsiniz. Bu tamamen genel af olmayabilir. Buna aştan ziyade bir kardeşleşme yasası denilebilir. Üst yönetici dâhil olmazsa, altındakilere izin vermez" diye konuşuyordu.[3]

Apo: “En büyük tehlike irtica” diyerek İslam'a sataşıyordu!

Avukatlarıyla yaptığı görüşmede, Türkiye'deki tüm gelişmeler hakkında bilgiler veren, PKK ve yandaşlarına talimatlar yağdıran Apo; irticadan, 28 Şubat sürecine, AB ile görüşmelerden, Fetullah Gülen Hocafendi'ye(!) kadar çok geniş yelpazede görüşlerini aktarıyordu. Apo'nun en dikkat çekici sözleri, 13 Mayıs 1999 tarihinde yani 28 Şubat sürecinin en etkin olduğu dönemde, avukatlarıyla yaptığı görüşmede ortaya çıkıyordu. Apo, 13 Mayıs tarihli görüşmesinde avukatlarına aynen şu cümleleri söylüyordu: **“En büyük tehlike irticadır. İrticacı kesim, bizim için çok büyük tehlikedir. MHP, kesinlikle onlar kadar tehlikeli değildir. Hatta MHP, kendi içindeki şahinleri tasfiye ediyor. MHP, idamı da onaylamayacak. Hep birlikte göreceğiz, iddia ediyorum, MHP'de sertlik yanlıları dışlanacak. MHP ve MHP'lilere kimse karışmasın. MHP kesinlikle idamı kaldıracak. Burada yapılan görüşmelerden edindiğim izlenim bu yönde. Avrupa'nın Türkiye üzerinde etkisi fazla yoktu. Değişmeleri Avrupa için yapmıyorlar. Bu devlet bizim için imha kararı almışsa, Avrupa dikkate alınmaz, gizli yapılır. Kaldı ki, iktidar çevrelerinde biz deli miyiz deniliyordu.”**[4]

Ahmet Türk: “Bahçeli, Baykal'dan sağduyulu” diye itiraf ediyordu.

CNN TÜRK'teki Ankara Kulisi programının konuğu DTP Eş başkanı Ahmet Türk oluyordu. Türk, program sırasında söylemeye zaman bulamadığını belirterek, son olaylar karşısında MHP lideri Devlet Bahçeli'nin söylem ve tutumunu takdirle karşıladıklarını vurguladı. Türk, şöyle konuşmuştu:

“Olaylarla ilgili en makul açıklamayı MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli yaptı. Bu tutumunu takdir ediyoruz. Devlet Bahçeli, Deniz Baykal'dan daha sağduyulu davrandı. Bir sosyal demokrat lider olarak Deniz Baykal'dan daha yapıcı, daha sağduyulu açıklamalar yapmasını, sağduyulu davranmasını beklerdik.”[5]

Kuzu Kurda, Anadolu Gâvura (mı) Emanet ediliyordu?

“2011/Türkiye İç Savaş” başlıklı rapor, arkasında AB ve ABD'nin bulunduğu güçlerin, Türkiye'nin kademeler hâlinde bir iç savaşa sürüklenmesinin mükemmel bir planı

niteliğinde olup, bu savaşa müdahale etmeyi düşünen "batılı" güçler eliyle Türkiye'nin haritasının değiştirilmesi, küçültülmesi ve etkisizleştirilmesi hedefleniyordu. Sefa Yürükel'in anlattıklarından çıkarsayabildiğim kadarıyla rapor; PKK'nın -daha doğrusu, bugüne kadar PKK'yı kullanan ve var eden güçlerin- ciddi bir strateji değişikliğine gittiğini gösteriyor ki o da kısaca: "Türk Devleti'ne Karşı Savaş"tan, "Türk Milleti'ne Karşı Savaş"a geçiş olarak özetlenebilir.

Türkiye'nin üzerinde kara bulutlar dolaşüyor; vaziyet her bakımdan daha bir ciddiyet arz eder hâle geliyordu. Tempo dergisinde,[6] İskandinavya Türk Dili Konuşulan ve Komşu Ülkeler Araştırmalar Enstitüsü (ITAE/FITON, Oslo) Direktörü Sefa M. Yürükel, Norveç Uluslararası İlişkiler Enstitüsü'nde terörizm uzmanı Prof. Toje Bjorge tarafından, Şubat 2003'te, kendisine okuması için verilen otuz sayfalık bir rapordan söz ediyordu. Bu raporun niçin aradan iki yıl yedi ay geçtikten sonra gündeme taşınmış olduğunun bahse konu edilmemesi ve ayrıca, okunmasına izin verilmesine rağmen kopyasının çıkarılmasına izin verilmediği ileri sürülüyordu.

Ve lütfen tekrar hatırlayın!. O "Barış" kılıflı gaflet ve hıyanet sürecinde: Sabah gazetesi birinci sayfasını Öcalan'ın sözlerine ayırıp "*Erdoğan güvence verdi: PKK çekiliyor.*" manşetini atmıştı.

"Hürriyet'in birinci sayfasında Öcalan'ın mektubunu okuyan Sırrı Süreyya Önder ve Pervin Buldan ile Öcalan'ın fotoğrafları vardı. Olayı "*Silah devri bitti*" sözleriyle aktarmıştı.

Milliyet "*Öcalan'ın çağrısı Nevruz'da geldi: Silahlara veda*" manşetiyle çıkmıştı.

Habertürk ise, "*Çözüm sürecinin ilk Nevruz'unda Türkiye halaylarla coştı: Barış zamanı*" manşetini kullanmıştı.

Posta gazetesinin, karnaval şapkalı PKK'lıların fotoğraflarıyla süslediği birinci sayfasının manşetinde şu vardı: "*Silahlara veda.*" Altında Erdoğan'ın "*Mektuptaki mesajlar bizim sözlerimizle uyuyor*" ifadeleri yer almıştı.

Yazar Ahmet AKGÜL
03 Şubat 2019

Radikal, miting alanından koca fotoğraf yayınlayarak Kürtçe manşet atmıştı: **“Biji Türkiye.”** diye haykırmıştı.

Yeni Şafak, Öcalan'ın sözlerini tümüyle yayınlayarak şu manşeti atmıştı: **“Silah sustu barış zamanı.”** Miting alanından koca bir fotoğraf yayınlayarak, **“En renkli kutlama”** diye yazmıştı.

Türkiye gazetesinin manşetinde de Öcalan'ın sözleri vardı: **“Silahlar sussun, fikirler konuşsun.”** Birinci sayfadaki diğer başlık şuydu: **“Kandil söz verdi: Sürece uyacağız.”**

Taraf'ın sürmanşetinde Öcalan posterlerinin bulunduğu miting meydanından koca fotoğraf yer almıştı. Fotoğrafın üstünde “İşte Türkiye baharı” yazılıydı. Aynı gazete manşetine Erdoğan'ın **“Öcalan'ın çağrısını olumlu buldum”** sözlerini hatırlatmıştı.

Akit de Öcalan'ın şu sözünü manşet yapmıştı: **“İslam bayrağı altında 1000 yıl yaşadık.”**

Star gazetesi **“Hayırlı Perşembe”** manşetini atmıştı.

Takvim **“Yolun sonu”** manşetiyle çıkmıştı.

Milat gazetesi sevincini manşetine yansıtmış: **“Lozan çöktü”** başlığı altında şu cümle yazılıydı: **“Türkiye artık, ‘Ne mutlu Türkiyeliyim diyene’ diyenlerin ülkesi.”**

Yetmez. Öcalan'ın 21 Mart 2013'te Nevruz'da okunan mektubunu köşe yazarları bakın

nasıl yorumlamışlardı:

AKP hükümeti adına çözüm sürecini yürüten Yalçın Akdoğan, Star'daki köşesinde şunu yazmıştı: “Diyarbakır'da çözüm sürecinin en kritik aşamalarından birisi başarıyla geçildi. AKP hükümetinin başlattığı tarihi süreçte Abdullah Öcalan çok önemli bir çağrı yaptı.”

Mehmet Barlas, Sabah'ın başyazısında Öcalan'ın mektubunu değerlendirip: **“Bugün silahların değil siyasetin zafer günüdür”** buyurmuşlardı.

O gün... Bu gazetenin genel yayın yönetmeni **Erdal Şafak**, Amsterdam'da gazetecilerle Erdoğan'ın sohbetini aktarmıştı.

-(Gazeteciler soruyor:) Sınır dışına çekilme sırasında herhangi bir ülkeye, örneğin Irak veya Suriye'ye bir yönlendirmeniz olacak mı?

-(Erdoğan) **Bu onların karar vereceği bir şey. Nereye isterlerse giderler.**

Evet, bugünün anlı şanlı yandaş köşe yazarları neler yazmamıştı ki...

Star'dan Mehmet Ocaktan: “Öcalan yeni Türkiye'yi keşfetti, ya diğerleri.”

Türkiye'den Mehmet Sağır: “100 yıllık bitkisel hayat bitti.”

Emre Aköz Sabah'ta: “PKK bir terör örgütü değildir” bile yazmıştı.

Ahmet Kekeç bile makalesinde şöyle heyecanlanmıştı:

“İster ‘terörist başı’ deyin, ister ‘bölücü başı’, ister ‘bebek katili’, isterse ‘İmralı’daki cani...’ Bu etiketlendirmeler rahatlatacaksa sizi; devam edin. Buradan türeteceğiniz dil ve üzerine bina edeceğiniz siyaset, hiçbir sorununuzu (hiçbir sorunumuzu) çözmez. (...) Bugün itibariyle hepsi geride kaldı. Geride kalsın artık. Öcalan’ın mesajını, isterseniz, geçmişin ‘ufuneti’ üzerinden, geçmişin yaralarını hatırlayarak okuyun bir de. Söylenen şeyler değerliydi...”

Gazeteler ve köşe yazarları bunları yazarken... Televizyonlar Öcalan’ın sözlerini canlı yayınlarken... AKP hükümeti temsilcileri övgülü açıklamalar yaparken... Şimdi o Nevruz sürecindeki konuşmaları sebebiyle Sırrı Süreyya Önder -beş yıl sonra- 3 yıl 6 aya mahkûmiyet kararına çarptırılmıştı. Suçu, **terör propagandası yapmaktı**. Yani... Başrolünde AKP’nin olduğu Kürt Açılımı’nın faturası sonunda Sırrı Süreyya Önder’e çıkarılmıştı.

“Önder bu suçu tek başına mı başardı; İmralı ve Kandil’e AKP hükümetinin desteğiyle gidip görüşmeler yapmadı mı?”

diyene bile rastlanmamıştı.

Dönemin AKP’li Adalet Bakanı **Sadullah Ergin**: **“Bir savcı çıkıp ‘Siz niye Türkiye’ye barışı getirmeye çalışıyorsunuz’ diye hesap mı soracaktır. Bu suçsa ben bu suçu işliyorum.”**
(28 Mart 2013 Hürriyet) buyurmamış mıydı?

Aynı yıl Erdoğan’ın ağzından “Kürdistan” sözünü defalarca duymadık mı?

AKP’nin “2 numarası” **Bülent Arınç**, **“PKK’nın bayrağını, Öcalan’ın posterini taşımak suç olmaktan çıktı”**
diye hava atmamış mıydı?

Çözüm sürecinin baş koordinatörü Başbakan Yardımcısı **Beşir Atalay** **“Öcalan’ın mesajları bizim de düşüncemizdir”**
diye açıklama yapmamış mıydı?

Jöleli danışman, **“Abdullah Öcalan, Ortadoğu’da Türkiye’nin önünü açıyor”** yorumunda

bulunmamış mıydı?

Yahu; “Neredeyse Öcalan’ı villada ağırlayıp, parlamentoya sokacaklardı!” [7] diyen Soner Yalçın haksız mıydı? Birçok tavrına, tarzına, tarafına katılmasak da, böylesi gerçek ve gerekli hatırlatmaları bazılarını niye gocundurmaktaydı? Dostlar, gerçekler acıydı ama onlar dertlerimizin de ilacıydı!

Sorulara saldırmak değil, yanıtlamak gerekiyordu!

Daha önce; ***"Erdoğan boş konuşmakta, milletimizin saf ve temiz duygularını siyasi hesaplarına alet etmektedir"*** diyerek Başkanlığı ağır bir şekilde eleştiren Sn. Devlet Bahçeli'nin, Başkanlık için fikir değiştirmesi ve anayasa değişikliğine destek vermesi kafaları karıştırmıştı. Hatta bu yazarlar Sn. Devlet Bahçeli'nin Başkanlık Sistemiyle ilgili önceki eleştirel konuşmalarını hatırlatmaya başlamışlardı.

İşte onlardan bazıları: Sn. Bahçeli 6 Mayıs 2015'te seçim öncesinde partisinin Kastamonu mitinginde konuşuyor: ***"(Erdoğan) Diyor ki, Başkanlık Sistemi gelirse Türkiye çok başlılıktan kurtulur. Birdenbire sanki sihirli el değmişçesine siyasi rahatlığa, ekonomik refaha kavuşacakmışız. Yalanın bu kadarına da pes doğrusu denir. Erdoğan iyi ve olumlu ne varsa Başkanlık Sistemine atfetmektedir (bağlamaktadır). Kötü ve sorunlu ne görüyorsa Parlamenter Sistemin hanesine yazmaktadır. Başkanlık sistemi sanki yeryüzü cennetinin siyasi ve idari yapılanmasıdır. Parlamenter Sistem ise sanki kâbusun diğer ismi, krizin diğer yüzü gibi gösterilmektedir. Bu yorum ve değerlendirmelerin somut belge ve bilgiye dayalı makul ve mantıklı hiçbir yanı yoktur. Erdoğan boş konuşmakta, milletimizin saf ve temiz duygularını siyasi hesaplarına vasıta yapmaktadır (alet etmektedir)"*** diyordu ve devam ediyordu.

"Gömlekçi Erdoğan anayasal sistemi gömemeyecektir. Buna en başta aziz Kastamonu izin vermeyecektir. Erdoğan kendi adına paye (rütbe) arayışındadır. Kişisel kariyer kaygısındadır. Başkan olamazsa, (parlamenter) sistemi yıkamazsa sonunun iyi olmayacağını bilmektedir. Başkanlık Sistemini Türkiye Cumhuriyeti'nin geleceğini garantiye almak maksadıyla istediğini söylemektedir. Bu zihniyeti tek başına 78 milyona dayatmayla tezvirat ve gıybetle (yalan ve dedikodu ile) diktatörlük aşısı yapmaya çalışmaktadır. Seçilmişten diktatör olmaz diyerek cahilliğini göstermektedir. Hitler demokratik yollardan seçilmişti. Fakat milyonlarca insanın hayatına mal olduğu, hâlâ

beşeriyetin (insanlık âleminin) hafızalarından çıkaramadığı acıları yaşattığı bir gerçektir. Erdoğan bu sistemle (parlamenter rejimle) yolumuza devam edemeyiz demektedir. Biz Erdoğan'ın nasıl yürüdüğünü ve nereye yürüyeceğini aşağı yukarı biliyoruz ve bu yolun sonunda objektif ve tarafsız hukuk olduğunu, Yüce Divan'ın kendisini beklediğini şimdiden görüyoruz.” diye uyarıyordu.

Sn. Bahçeli seçimden hemen önce, bu kez 9 Mayıs 2015 günü partisinin Manisa mitinginde konuşuyordu: **“Recep Tayyip Erdoğan aslında Türk tipi değil ‘Tayyip tipi’ Başkanlık hayalleri kurmaktadır. Bütün yetkilerin kendisinde toplandığı, yargının kendisine bağlandığı, yasama organı olan Meclis'in kendi kontrolüne sokulduğu, denge, denetim ve fren sistemi olmayan tek adam diktatörlüğü, tahtsız ve taçsız Sultanlık peşinde koşmaktadır. Beştepe'nin (Erdoğan'ın) Başkanlık Sisteminin faziletleri konusunda söylediklerinin tümü yalandır ve aldatmacadır. Türkiye prangalardan kurtulsun ve şaha kalsın, daha hızlı karar alınsın, daha süratli iş yapılsın sözleri, gerçek ve sinsi amaçların üzerini örtmek için piyasaya sürülen yalanlardır. Amaç başkadır, hesap başkadır. Başkanlık federasyon demektir. Bu da Türkiye'yi bölünmeye götürecektir. İmralı canisi (Apo) ile pazarlıklarda, yeni anayasa ile bölünme yolunun açılması amaçlanmaktadır. Başkanlık Sistemi bu ihanet sürecinin sonuçlandırılması için istenmektedir.”**

gerçeğini hatırlatıyor ve sonra AKP iktidarının yaptığı yolsuzlukları sıralıyordu: **“Beştepe hanedanı ve AKP yönetimi aile boyu rüşvet ve yolsuzluk çamuruna batmıştır. 17-25 Aralık yolsuzluk dosyalarının bir daha açılmamak üzere kapatılması, bu rüşvet, hırsızlık ve yolsuzluk çarkının döndürülebilmesi, Tayyip Erdoğan'ın bütün yetkileri elinde toplayarak diktatörlüğünü ilan etmesine bağlıdır. Yeni anayasa ile Başkanlık Sistemine geçilmesi bunun için istenmektedir. Recep T. Erdoğan tipi Başkanlık Sistemi Türkiye'nin bölünmesinin reçetesidir. Demokrasinin idam fermanıdır. Tek adam diktatörlüğünün beratıdır. Hırsızlık ve yolsuzluk ruhsatıdır.”**

tespitinde bulunuyordu.

Dün bunları söyleyen bir lider, daha sonra nasıl en hızlı bir “Evetçi” olup çıkıyordu? O gün şiddetle kınadığı ve halkı uyardığı bir Başkanlık Sistemini ve anayasa değişikliğini bugün neden sahipleniyordu? **sorularına kızmak ve muhataplarını kırmak yerine, bunların doğru ve doyurucu yanıtlarını vermek gerekiyordu.**

ABD'nin YPG ısrarının ve AKP'nin pısırik tavrının altında ne yatıyordu?

ABD Genelkurmay Başkanı Dunford'un YPG açıklaması küstahçaydı. Dunford, Suriye'nin doğusunda güya “istikrarın sağlanması” için 35 bin ile 40 bin yerel gücün eğitimini

Yazar Ahmet AKGÜL
03 Şubat 2019

tamamlanması gerektiğini açıklamış ve ABD askerlerinin “yakın gelecekte” Suriye’den ayrılmayacağını vurgulamıştı. Joseph Dunford, “35 bin ile 40 bin yerel gücün eğitilmesi ve istikrarı sağlamak üzere donatılması gerektiğini tahmin ediyoruz” buyurmuşlardı.

Suriye’nin doğusunu “istikrara kavuşturma(!)” çabalarının belirsiz süreyle devam etmesi gerektiğini belirten Dunford, “İstikrara kavuşturmada daha çok yolumuz var. Bizim Suriye’deki varlığımız şu an için sürecek ve koşullara göre belirlenecek” şeklinde konuşmuşlardı.

“Amerikan askerlerinin öngörülebilir gelecekte Suriye’de kalmaya devam mı edeceği?” sorusunu Dunford,
“Bu doğru. Yakın gelecekte ayrılmayacaklar” şeklinde yanıtlamışlardı.

PKK, Sincar’da çocukları silâh altına alıyordu!

Öte yandan Irak’ın Musul kentine bağlı Sincar ilçesinde yuvalanan ABD destekli terör örgütü PKK, çocukları zorla silâh altına almaktaydı. Musul Arap Aşiretleri Sözcüsü Muzahim Ahmed el-Huveysi, **“PKK, Sincar ilçesinde 100’den fazla çocuğu kaçırarak zorla silâh altına aldı. Bu çocuklar Sincar’da eğitim aldıktan sonra Suriye’ye gönderilerek YPG/PKK saflarında çatışmalara katılıyor. Çocuklar, Sincar ve Musul’daki farklı etnik gruplardan oluşuyor”** diye uyardı. Ama bütün bu tehlikeli ve tehdit edici gelişmelere rağmen, Kahraman AKP iktidarı ve Sn. Erdoğan **“Trump’la sofraya oturdu”, “Ayaküstü buluştu”** haberleriyle hava atmaktaydı.

Sn. Erdoğan’ın günler öncesinden **“Fırat’ın doğusuna askeri harekât başlatacağız!”** açıklaması, PKK’lılara ve Amerikalılara **“O bölgeleri boşaltın, fazla zayiata uğramayın”** mesajı mıydı? Yoksa **“Ucuz kahramanlık aşkına ağzı gevşeklik palavrası mıydı?”** En basit strateji kuralından bile habersiz kafalarla Türkiye nereye yuvarlanmaktaydı. Hem sonunda ABD **“Suriye’den çıkıyoruz”** demeye başlayınca bu harekât niye askıya alınmıştı?

14 Temmuz 2002 tarihinde İstanbul Conrad Oteli'nde, Siyonist stratejist Paul Wolfowitz bir konferans veriyordu. Kendisi İngilizce konuşuyor, bunların tercümesi yapılıyordu. Ancak Türkçe'ye tercümenin de bir başka tercümesi vardı, bunu da ancak muhatapları anlıyordu. İşte Rahmetli Cem Yaren, bu şifreli mesajları şöyle yorumlayıp aktarıyordu. Biz de bazı güncelleme ve eklemelerle Siyonist Paul Wolfowitz'in ne demeye çalıştığını okurlarımıza arz ediyoruz.

“(Türkiye’yi size verdiği için) Allah’a isyan ve itiraz ediyorum. Ülkeniz öylesine mükemmel bir yerde ki, kıskanıyorum. Doğu ile Batı’nın, Avrupa ile Asya’nın bağlantı noktasındasınız. İstanbul ve boğazlar, stratejik konumdalar. Bu ülkede herkesin gözü var. (Amerika ve İsrail olarak) Bizim de var; ama satın almak maliyetli, kiralamak daha işimize geliyor. Sizler burada yüzyıllardır yokluklar, sıkıntılar ve saldırılar arasında akıllara durgunluk verecek bir dirençle tutunuyorsunuz. Çünkü sizler, düşmanlarınızın düşmanlığına hazır ve dirençli bulunuyorsunuz. Ama ya bizim gibi (sözde) dostlarınızın düşmanlığından (pek sakınamıyorsunuz!..)

Atatürk geniş hoşgörüsü, öngörüsü ve geniş açık fikirliliği ile kendi doğum yeri olan Selanik’in Yunanistan’ın elinde kalmasını bile kabul etti, geri istemedi. (Bugünkü Türkiye’yi sağlama almak adına) Yunanistan’la barış şartlarında öylesine tavizler verdi ki; hatta Venizelos O’nu ‘Nobel Barış Ödülü’ne aday gösterdi. Şimdi içinizden bazıları Atatürkçü olduğunuzu iddia ediyor ve bize Ege’de, Kıbrıs’ta ve Akdeniz’de engel üzerine engel çıkarıyorsunuz. M. Kemal Atatürk kim, siz kim? ‘(O dehasıyla bizi oyalayıp aldattı. Siz bunu başaramazsınız) ‘*Aklınızı başınıza devşirin*’ demek için buradayım.

Bize, ‘*Bizi bırakın, kendi başımıza kalalım*’ diyorsunuz. Güldürmeyin bizi! Güneydoğu Avrupa’nın, Karadeniz’in, Kafkaslar’ın, Avrasya’nın, Ortadoğu’nun, Boğazların, Doğu Akdeniz’in ortasında ‘Eurasia’dasınız. (Sizi kendi halinize bırakamayız.) Siz ne söylediğinizin farkında mısınız? Sizden, daha doğrusu sizi siz yapan fırsatlarınızdan ve hatta sizin farkında bile olmadıklarınızdan ve işlerimize burnumuzu sokmaktan vazgeçemeyiz. Bir zamanlar size Başkan Truman’ın direktifi ile USS Missouri’yi göndermiş ve SSCB tehdidinden kurtarmıştık. Ya kurtarmasaydık? Ya da kurtarmazsak? Bu kadar bela ve musibetin ortasında, göçüp giderseniz. Göçüp gitmeniz de umurumuzda değil! Ama yaratacağınız girdap bizi de, diğer bütün ülkeleri de perişan eder... Buna izin veremeyiz! Gerçek anlamda ve milli imkânlarınızla büyümenizi ve güç kazanmanızı da çağdaşlaşmanızı da istemeyiz. Aksi takdirde o harlanacak ateşiniz öylesine güçlü olur ki, bizi bile Amerika Kitası’ndan alıp cehennem dibine çekersiniz...

Sıkıştırıldığınızda, bunaltıldığınızda neleri başardığınızı tarih boyunca defalarca gördük ve

anladık. Bundan sonra, sizi sıkıştırarak değil; severek, okşayarak 'öpeceğiz!' Çünkü bize başka bir yol bırakmadınız. Size ihtiyacımız var. Amerikan vatandaşının kanını dökmemek, vergi mükelleflerimizin ödedikleriyle oluşan ABD bütçesini 'ekonomik' olarak değerlendirmek için size ihtiyacımız var! Size bedeli tarafımızdan tespit edilmiş görevler vererek, sizi hedeflerimizi elde etmek üzere görevlendirerek bunları başaracağız... Bizim adımıza ve kof palavralar uğruna kan vereceksiniz, can vereceksiniz, gözyaşı dökceksiniz, 'şehit' tabutlarını eller üzerinde taşıyacaksınız, kahramanlık edebiyatıyla oyalanacaksınız, sonunda bizim emirlerimizi yerine getirmiş olacaksınız... Sizin gibi 'ucuz jandarmamız' olduğu için Biz; bizim gibi 'hamisi!' olduğu için Siz (Türkiye); şanslısınız, şanslıyız...

Dünyanın herhangi bir yerindeki bizim çıkardığımız ve çıkarımız için planladığımız bir soruna "Bize ne(?)" diyemezsiniz. Sizin için 'bize ne' olan bizim için hayati önemi taşımaktadır. Siz, bizim için o soruna, bizim adımıza ve bizim çizdiğimiz rotada müdahil olacaksınız. Biz de bu müdahalenin nimetlerini toplayacağız. Asla "Hayır" diyemezsiniz. (Diyenleri de 28 Şubat'larla devirip devre dışına iteceğiz. Ve yeni Erbakan'lara asla müsaade etmeyeceğiz!)

Biz artık çağdaşlaştık(!). Sizden de akıl aldık. (1974 Kıbrıs'ta yaptığınız) Savaşı 'Barış Harekâtı' ilan eden sizler gibi, biz de 'İşgal' kelimesini defterden sildik ve yerine "Krallardan Kurtarmak ve demokrasiye kavuşturmak" yazdık. Gerekirse bize "Evet!" demeyenleri kendilerinden de kurtarırız(!) İşgal gerekiyorsa, bunu taşeronlarımıza yaptırırız. Sonra da bu taşeronlarımızı cümle âlem önünde sopalar, rezil edip bırakırız. Saddam Hüseyin'e, Kaddafi'ye, İ. İnönü'ye, S. Demirel'e, İsmail Cem İpekçi'ye yaptığımız gibi... Kurtardığımız ülkelere fazla asker yollamayız, maliyeti düşürmek için; satın alınması düşük maliyetli olan ülkelerin askerlerini yanımıza, emrimiz altına alırız. Afganistan'da olduğu gibi... Maliyeti düşük ülke ve askerleri basit ve pis işlerle uğraşırken, biz o ülke yönetimlerini şekillendirip ayarlarız. Kuklalarımızı görevlendirir, kendi düzenimizi kurup geri çıkarız. Adamlarımız arasında bize hizmet ederken, güya kavgaya tutuşanlar, birbiriyle atışanlar da olmasına da dikkat ederiz ki, biri büyürken, diğeri küçülebilir ve hepsi de emrimizde kalsın. Bir sonraki dönemde küçüleni atar, büyüyen işbaşına taşırız. Böylelikle işgal, pardon! 'Kurtarma Harekâtı'(!) maliyetimizi azaltırız.

Sizler bizim en ucuz, biraz da huysuz gönüllü hizmetçimizsiniz, ama bizim başımızı en çok ağrıtan 'Haydut Adayı' ülkelerden de birisiniz. Bütün İslam ülkeleri, haylazlıklarınız hariç, ya Türkiye (sizin) gibi olacaklar, ya da kurtarılacaklar(!) Bu ülkelere Suudi Arabistan, Mısır, Libya, Sudan, Somali, Suriye, Kuveyt, Filistin de dâhildir. Çünkü bu ülkelerde din adına totaliter dayatma vardır. Dayatırsak biz dayatırız, başkası kendi halkına bile dayatamaz! Ülkelerin sadece yöneticilerine değil ekonomilerine, siyasi modellerine ve sosyal yönelimlerine de müdahale ederiz. "Bayrağı Ticaretin Takibi" (Dünyada deniz taşımacılığındaki filoların çoğu, geçiş kolaylığı kazansın diye Amerikan bayrağı taşımakta ve Siyonist sermaye odaklarının koyduğu sömürü kurallarına göre

davranmaktadır. Yani; ABD, AB, hatta Japonya ve Çin küresel sermaye diktatörlüğünün kovboyları ve lejyonları konumundadır...) anlayışımızdan niye vazgeçelim ki? Uyguladığımız model Türkiye’de öylesine mükemmel sonuçlar verdi ki, Türkiye’nin AB üyesi olmasını, biz bile ısrarla ister olduk. Bu ısrarlarımızın nedenini AB ülkelerinin uyanıkları hemen anladılar, isyan etmeye başladılar. Diğerleri anlayana kadar ‘Atı alan Brüksel’i geçmiş olacak’!

Türkiye ile ilgili net bir karar verdik. Türkiye bizim en (gizli işgal ve sömürge ülkemize) mükemmel modelimiz. Türkiye’de ekonomik düzenlemeleri yaptırдық, yaptırıyoruz, yaptıracağız. Eküri adamlarımız o kadar bol ki! Direnen olursa onu boğacağız! Pardon! Kurtaracağız(!) Bunun yanında siyaseti de düzenlemeye devam edeceğiz. Türkiye üzerine büyük oynuyoruz. Bush yönetimi Türkiye ile olan ekonomik ilişkilerini ‘Stratejik Düzey’e çıkartmıştır. Ekonomik dalaverelerimiz ve içinizden kiraladığımız/kiralamaya bile gerek duymadığımız insan müsveddelerinin icraatları ile ekonomik düzenlemeleri yaptırдық, yaptırıyoruz, yaptıracağız. Alman İmparatorluğu (AB) içinde ‘Koçbaşı’ olarak kullanacağımız Türkiye, AB ülkeleri ile bizim adımıza ‘rekabet’ edeceği için Türkiye’yi asla istememekteler. Artık kirli ve kirlenici yatırımlarımızı sizin ülkenize yapıp doğal kaynaklarınızı, insan ve beyin gücünüzü, yaratıcı ve pratik zekânızı istediğimiz bedel ile kullanacağız. Maliyetlerimizi düşürüp, bütün dünya ekonomileri ile rekabet edeceğiz ve bu rekabetten gerekirse sizi hepten telef etmeden, sizi ekonomik kullanmak suretiyle galip çıkacağız.

Alman İmparatorluğu’na (AB) bağlı ülkelere kızıyorum, çünkü zorunlu dostlarımız(!) ellerindeki fırsatı değerlendirmiyorlar. Türkiye’yi memnun edip(!) aralarına alsalar, ya da 20 yıl sonrasına endeksli bir takvim sunsalar, Türkiye vasıtasıyla bir milyarlık Müslüman âleminin bütün pazarlarına da sızmış olacaklar. Ama onlar ucuzcu; Türkiye’nin pazarını ‘bizim kozlarımız’ vasıtasıyla ‘bila bedel’ elde ettikleri gibi, diğer Müslüman ülkelerin pazarlarını da elde edeceklerini sanıyorlar. Müslümanların yoğun olarak yaşadığı her bir ülkenin başında onlara, bu münbit pazarları ‘peşkeş çekecek’ kafasızlar, hayâsızlar ve kiralıklar yok ki! Bunları ısrarla anlatmam, akıllıların dışındaki tüm Alman İmparatorluğu bağlılarını çıldırtıyor.

Onlara diyorum ki; Türkiye’de (Erbakan’a yönelik hıyanet ve hakaretler nedeniyle oluşan) tepki oylarını çekecek, yeni ve kabadayı bir parti bulup destek verin, tek başına iktidara getirin, sonra da ‘diyet’inizi isteyin ve kendinize hizmet ettirin... Vermezlerse ‘dediğimizi yapın! Yoksa çocuklarımıza talimat verir, yeni bir 28 ŞUBAT başınıza getirir, sizi ham yaptırırız’ deyip, ürkütüverin. Böylelikle onları kullanıp Müslüman ülkelerin pazarlarını ele geçirin. Ama anlamıyorlar bir türlü. Kopya da veriyorum. Yav biz, karısı bizden ve CIA’in Çin masasında çalışmış adamı, Avrasya konusunda deneyimli ülkemizdeki Türk diplomatını, Türkiye’ye siyasete girmeleri için boşuna mı gönderdik. Yeni kabadayı partinin önünü açacak olan diğer bir partinin Genel Başkanı hakkında boşuna mı kaset tevatürleri yaydık ve kabadayı

işbirlikçilerimizi boşuna mı bu yolla finanse ettik? Yoksa bizi dolandırmak, soymak ve kandırıp kullanmak mümkün mü? Buna kuş beyinli kuşçuklar bile katıla katıla gülmez mi? Ey uyuşuklar! Türkiye'ye Avrupa'dan, Ortadoğu'dan, Avrasya'dan değil Ankara'dan bakın, bana hak vereceksiniz. Göreceksiniz ki Türkiye'de 'her şeyin bir bedeli vardır' ülkeyi satmanın bile...

Sevgili(!) kurtardıklarımız(!) ve yeni kahramanlarımız(!), sabırlısınız, bize sadıksınız, gözü kara; hatta, haza kabadayısınız... Sizlere sille tokat hakaret eden beni dinleyecek ve alkışlayacak kadar, ruhsuz ve kurulu robotlarsınız. Ama Kıbrıs'ta ağırdan alarak ve sorun çıkararak akılsızlık ediyorsunuz. Derdinizin Kıbrıs olmadığını bilmiyor muyuz sanıyorsunuz? Orada sizlere ve sizlerin tescilli satılıklarınıza peşeş çekilen ve tapulanan arazileri kaybetme telaşı içindediniz. Merak etmeyin oraları Rumlara verseniz de haklarınızın teminatı bizleriz. Sizlere ve size bıraktığımız topraklarınıza dokunabilirler mi? Bizim 'kiralıklarımız'ın topraklarına değil çakıl taşına bile dokundurtmayız. Gelin 'Verin! Kurtulun!' Yoksa başınıza PKK, KADEK, ASALA veya başkalarını bela etmekten sakınmayız. Hepsinin ipi elimizdedir, unutmayınız... Ayda 5.000 USD bedelle satın aldığınızı sandığınız Barzani de, Talabani de bizim has maşalarımız. Artık anlayın! Beni daha fazla konuşturmayın...

Bakın! Bu size son ikazlarımızdan biri. Sizin yerinize, bugün özellikle dışladığımız, ama hamurları sizden de cıvık Irak Türkmenleri içindeki adamlarımızı kullanmaya başlarız. Gerekirse Irak halkının tamamını da Türkiye'ye karşı kullanırız. Dostlar(!?) Sizden bıktık! Bıktırdınız! Ne derdiniz bitiyor ne istekleriniz. Kendimizi sağlama almak zorundayız. Başımızın püsküllü belası oldunuz! Sizinle uğraşacağımıza Saddam'la uğraşır onu hallederiz. Ondan sonra bizden, IMF'den, Dünya Bankası'ndan kredi isteyin, veririz(!) Bakın işte o gün size ne vereceğiz biliyor musunuz? "Kol saati(!)" Hani şu 'Haka Dansı'ndakinden, anlarsınız ya...

Biz Türkiye'nin görüşlerine çok değer(!) veriyoruz. Söylediklerimi anladınız mı? Söylediklerimizi anlamanız çok önemli, kulak kabartın... Washington'daki meslektaşlarım benden vereceğim haber ve bilgileri bekliyorlar. Yoksa biz istediğimizi yaparız. Bak bizim kafamızı bozmayın başınıza Condoleezza Rice'ı musallat ederiz, o zaman aklınız başınıza gelir ve acımayız... Irak'a müdahale eder başınıza bela açarız. Kendimize başka taşeronlar da bulur sizi harcarız. Belki bedelleri biraz yüksek olur; o kadar. Ama ya siz? Eğer bize "Hayır" dersanız; bütün korkularınız, karabasanlarınız gerçek olur. Sahipsiz, ortada kalırsınız!.. Bu dost(!) olarak son tavsiyem. Ciddiye alın. 'Öpülmeniz mukadder! Kıpırdamayın bari canınız yanmasın, zevk almaya bakın.'

Belki elimizden kurtulur ve gücünüzü yoğunlaştırarak bazı geçici başarılar kazanabilirsiniz. Ama ya sonra? Siyasi alanda, mutlaka bizim istediğimiz kazanıverir. Sarf

Yazar Ahmet AKGÜL
03 Şubat 2019

ettiğiniz güce yazık olur bitersiniz. Bizim ile anlaşan yönetimde kalır, anlaşamayan gider; hem de kendi halkına boğdurtarak göndeririz... Tarafınızı bizim yanımızda belirlemek zorundasınız. Bunu kendi halkınıza da açıklamak durumundasınız. Bizim yanımızda yer almanızı da “Terörizmle mücadele” “Osmanlı'yı diriltme” ve “Bölgesel güç haline gelme” olarak kılıflayın... Size daha nasıl yardımcı olayım? “Özgürlük, barış, demokrasi” edebiyatı yaparak bunu başarabilirsiniz! Başarmak zorundasınız! Yoksa? Gerisini siz düşünün! Anlarsınız ya...”

Bu makaleyi sesli olarak dinleyebilirsiniz:

{mp3}yeni_bir_baris_sürecimi{/mp3}

[1] Akşam / 24.04.2006

[2] Sabah / 24.04.2006

[3] Milliyet / 21.04.2006

[4] Vakit / 17.04.2006

[5] Fikret Bila / Milliyet / 03.04.2006

[6] 13 Eylül 2005, Sayı: 37/927; s.22-27

[7] 11.12.2018, Sözcü, Riyakârlık